

عنوان مقاله:

فن آوری نوین گیاه پالایی و نقش آن در محیط زیست پایدار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مهندسی محیط زیست با محوریت توسعه پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

اسماعیل طاهری نیا - کارشناس ارشد مهندسی محیط زیست

خلاصه مقاله:

گیاه پالایی، یک تکنیک با صرفه اقتصادی، زیست محیطی و علمی است که برای کشورهای در حال توسعه مناسب است و تجارت با ارزشی به حساب می آید. متأسفانه علی رغم این پتانسیل، هنوز در برخی از کشورها مانند کشور ما به عنوان یک فناوری استفاده تجاری ندارد. گیاه پالایی با استفاده از مهندسی گیاهان سبز شامل گونه های علفی و چوبی برای برداشت مواد آلاینده از آب و خاک یا کاهش خطرات آلاینده های محیط زیست نظیر فلزات سنگین، عناصر کمیاب، ترکیبات آلی و مواد رادیواکتیو به کار برده می شود. مهم ترین ترکیبات معدنی آلاینده، فلزات سنگین بوده و میکروارگانیسم های خاک قادر به تجزیه آلاینده های آلی هستند، اما برای تجزیه میکروبی فلزات نیاز به آلی شدن با تغییرات فلزی آنها وجود دارد که امروزه از گیاهان برای این بخش استفاده می شود. گیاه پالایی تکنیک پالایشی است که شامل جذب، تغییر شکل، تجمع و یا تصعید آلاینده ها با کمک گیاهان برای زدودن آلودگی های آب، خاک و هوا می باشد. این روش را برای زدودن آلودگی های نفتی نیز بکار می برند. گیاه پالایی با استفاده از مهندسی گیاهان سبز شامل گونه های علفی و چوبی برای برداشت مواد آلاینده از آب و خاک یا کاهش خطرات آلاینده های محیط زیست نظیر فلزات سنگین، عناصر کمیاب، ترکیبات آلی و مواد رادیواکتیو به کار برده می شود.

کلمات کلیدی:

گیاه پالایی، محیط زیست پایدار، آلودگی، فلزات سنگین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/798173>

